

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Imod den lille Anklager, det er Prof. H. C. Ørsted, med Beviis for at Schellings Philosophie er uchristelig, ugudelig og løgnagtig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 71. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_248-txt-shoot-idm1669.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvad er Philosophie? hvad skal og hvad kan den? Man skulde tænke at disse Spørgsmaale maatte endelig være bragde paa det Rene i en Tidsalder, der praler af at være den philosophiske, men søger man Oplysning herom selv hos Tidens største Tænkere, da bliver man flux vaer, at ingensinde var man mere uenig herom, end netop paa den Tid, da Philosophien udraabes og lovprises som den eneste og sikke Ledestjerne paa Livets Vei, som den ufeilbare Dommer over de forbigangne Tider, deres Troe og Tænkemaade over det Synlige og Usynlige, og deres Forhold. Hos de Fleste, selv Videnskabsmænd, betyder Philosophie ligesom Oplysning mest noget Negativt, Nægtelsen af Fædrenes Troe, Frihed for deres Fordomme, og dens hele positive Side er en Leveklogskab, en Undervisning om hvorledes man skal behandle sig selv og det Udvortes for at komme nogenlunde bekvemt og fornøiet igiennem Verden. Ikke engang Moral, og endnu mindre Religion indbefattes under denne Benævnelse, men staae udenfor som Biting, som enkelte Anvendelser, man har anvendt, naar man veed dem. Anderledes er det nu vist nok med de faa store Tænkere, og det Følgeskab der i Flod og Ebbe omringer dem; thi Enhver som alvorlig betænker Livet, maae flux føle, at hvad der skal være dets Behersker og Lovgiver maae og omfatte det i alle sine Retninger og Rørelser; men til Dette, og til at Philosophien er Livets fødte Herre, indskrænkede sig og lige til de sidste Dage Enigheden mellem de saakaldte Selvtænkere. Kant indsaae klart, at naar Fornuften i Selvstændighed (som blot theoretisk) forsteeg sig til det Oversandselige, gik det den som Goethe saa sandt og skønt synger om Mennesket: